

Jiří Šmíd

Jiří Poloch

J. Rakoncaj

Mir. Šmíd

Odvážný horolezecký pokus

NESPOKOJIT SE JEN S POKOŘENÍM NEJVYŠŠÍHO HORSTVA SVĚTA

Co je vrcholem současného horolezectví? Výstupy na himálajské osmitisícovky se pomalu stávají běžnou záležitostí, a tak se o jejich zdolání pokoušejí místo početných expedic malé skupinky či dokonce jednotlivci. Vrcholné výkony — výstupy na nejvyšší vrcholy bez použití kyslíkových přístrojů — jsou nejčastěji spojovány se jmény Rakušanů Reinhalda Messnera a Petra Habelera, dnes zřejmě nejobdivovanějších lezců. Ale stejně jako ostatní sporty, stále nacházejí nové hranice lidských možností, ani horolezectví se nemíní spokojit jen s pokořením nejvyššího horstva světa.

Objevuje nové a nové oblasti. Ne absolutně nejvyšší, ale se stěnami a vrcholy málo nebo vůbec nepoznanými a ještě do nedávna považovanými za neselezitelné.

Patří mezi ně i Patagonské Andy, horský masiv, ležící mezi 48.—52. stupněm jižní šířky s nejvyšším vrcholem Fitz Roy 3440 metrů vysokým, ležícím v Argentině. Tyto drsné, nehostinné kraje byly prozkoumány až na začátku století a horolezcky objeveny až v padesátých letech. Od té doby zdolali Fitz Roy Francouzi, Američané, Švýcaři, Italové a Argentinci.

V prvních měsících roku 1980 by se mezi úspěšné dobyvatele měli zapsat i horolezci ČSSR. Začátkem prosince totiž odjíždí do Argentiny Expedice Fitz Roy 1980, čtveřice severočeských horolezců m. s. Jiří Šmíd (31), Jiří Poloch (27), m. s. Josef Rakoncaj (28) a Miroslav Šmíd (27). Tedy jména dostatečně známá i mimo úzký okruh vyznavačů tohoto sportu.

Stačí vzpomenout, že členové expedice za sebou mají vynikající výsledky: prvovýstup a zimní výstup severní stěnou Elgeru, pověstnou stěnu El Capitan v USA, Troll Ryngen

v Norsku, himálajskou Kalanku, vynikající výstupy v Pamíru a na Kavkazu.

JIŘÍ ŠMÍD, vedoucí expedice: „Fitz Roy se dá odlehlostí srovnat s Himálajem a technicky patří mezi nejobtížnější na světě vůbec. Naším cílem je pokusit se zdolat vrchol novou cestou kolmou dvoutisícovou kompaktní stěnou. Průzkoumání jsme dostupný materiál a víme, že nás čeká snad nejtěžší oríšek v dosavadní sportovní dráze. Zkušenosti říkají, že expedice na Fitz Roy měly až dosud asi jen čtyřicetiprocentní úspěšnost.“

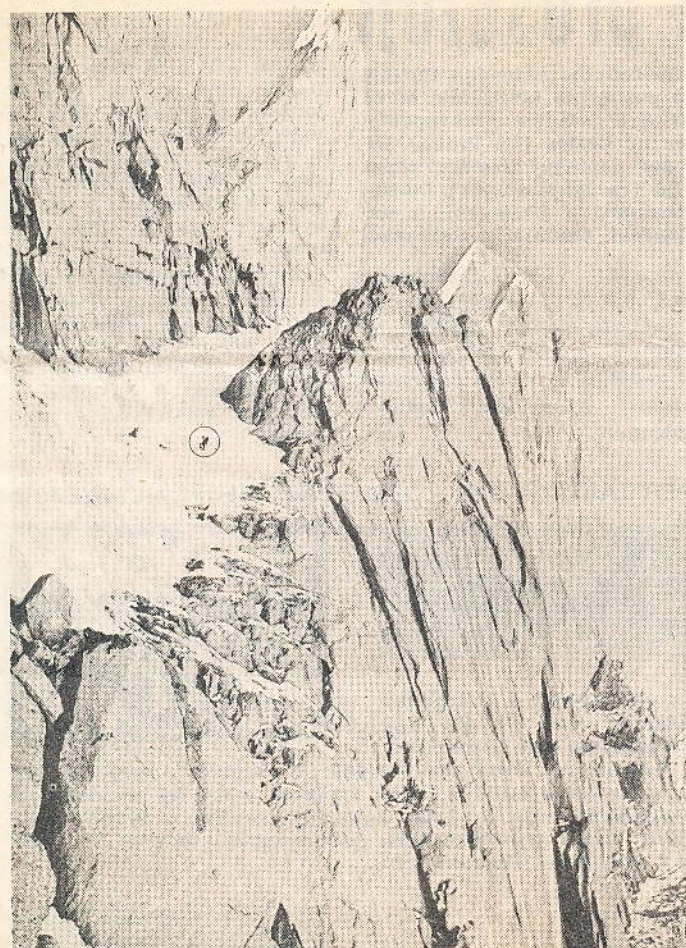
V čem tkví obtížnost celé expedice? Především ve velkých nárocích na zajištění dopravy a materiálu. Po marném jednání s naší společností odjede výprava do Argentiny z Rostoku lodí NDR (naše tam jede dokonce ve výhodnějším termínu). Z Buenos Aires je to dalších 3000 km buď lodí, letadlem nebo nejpravděpodobněji autobusem společnosti Transportadora Patagonica. Z Rio Gallego by se dal použít poštácký autobus na další cestu 300 km dlouhou a z provinčního městečka Calafate je to asi dvoudenní pěší cesta k úpatí hory.

JIŘÍ ŠMÍD: „Dopravu se nám díky pochopení v NDR podařilo zajistit, materiální vybavení za podpory řady podniků — chtěl bych nejvíce poděkovat teplickému Skloobasu a Uranovým dořům Hamr, také. Po příchodu do základního tábora — asi 6 hodin od úpatí Fitz Roye nás bude možná čekat největší problém. Je prý běžné, že se až 5—6 týdnů čeká na příznivé počasí. Nejpříhodnější doba je od poloviny prosince do konce února. Oceánské větry jsou však nevyzpytatelné, viděli jsme snímky, na nichž jsou hory obaleny tlustými vrstvami zmrzlé mlhy a jinovatky tak, že jsou prakticky neselezitelné. Počítám, že prvovýstupem bychom měli stěnu zdolat během čtyř týdnů, domů bychom se měli vrátit nejdéle koncem března.“

Cesta na Fitz Roy by měla být dosavadním vyvrcholením činnosti horolezeckého oddílu TJ Jiskra Nový Bor a TJ UD Hamr na Jezeře. Chce být zároveň holdem Čs. spartakiádě 1980 i dárkem k desetiletému trvání novoborského horolezeckého oddílu.

Odvážným Severočechům nezbývá než popřát: zlomte vaz!

Připravil: JIŘÍ KOTLAND

▲ Detailní snímek masivu stěny nejvyššího vrcholu Patagonských And — Fitz Roye umožňuje udělat si částečnou představu o tom, jak těžký úkol před sebou mají severočeští horolezci.